

ԳԵՎՈՐԳ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՍԵՐԱՅԴԱՐՅԱՆ

ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՎԻՑ ԾԱԳՈՒՄ ԱՌԱԾ ԱՆՁՆԱՆՈՒՆԵՐ

Անձնանունը անձի անվանումն է՝ հասարակության մեջ նրան անհատականացնելու նպատակով: Ամեն մի ցեղ և ժողովուրդ իր ազգային լեզվով ստեղծել է արական և իգական անուններ: Հայերը ևս ստեղծել են իրենց անձնանունները: Հայոց մեջ անձնանունները ծագել են հայոց լեզվի կազմավորման հետ կուզընթաց: Անձնանունները առաջացել են հիմնականում հասարակ գոյականներից, բարդ կամ ածանցավոր բառերից, ածականներից:

Մեր ամենաինն անձնանունները կոչվում են նախահայկական կամ խաղյան փոխառություններ: Այս խմբին պատկանող անձնանունները վերցված են հայոց աշխարհի տեղանունների, դաշտերի, լեռների, գետերի ու լճերի անուններից, ինչպես նաև Արամ անունը, որը խաղյան Արամե թագավորի անունից է:

Կան նաև անծանոթ անուններ, որոնք, ըստ Մովսես Խորենացու, հայկական են, բայց չեն մեկնաբանվում հայերենով: Դրանցից են՝ Հայկ, Արմենակ, Արամայիս, Արա և այլն:

Հայոց լեզվից առաջացած բուն հայկական անունների ծագման առաջին շրջանը Հր. Աճառյանը վերագրում է Արշակունյաց ժամանակաշրջանին (64—428 թթ.): Այս անձնանունների ցանկը իր լրացումներով կտրվի սույն հոդվածի շարադրանքի վերջում:

Կա եբրայական և հունական անունների մի մեծ հոյլ, որը մուտք է գործել հայոց մեջ քրիստոնեության հետ, Աստվածաշնչի միջոցով: Այդ անունները ներկայումս գոր-

ծածության մեջ են ոչ միայն հայոց, այլև ուրիշ ազգերի մեջ: Եբրայական անուններ՝ Աբրահամ, Իսահակ, Մարիամ և այլն: Հունական անուններ՝ Մարկոս, Դուկաս, Պողոս և այլն:

Հայոց անձնանունների ցանկում տեղ են գտել նաև 1-ին դարի առաջին կեսից մինչև 5-րդ դարի առաջին կեսը՝ 451 թիվը ապրած և ընդհանրական քրիստոնեական եկեղեցու կողմից ճանաչված սրբերի անուններից շատերը: Օրինակ՝ Աթանաս, Անաստաս, Գրիգոր, Գևորգ, Արսեն, Սարգիս, Եփրեմ, Նեկտարիոս, Կատարիոս, Հեղինե, Եվադոքս, Վառվառե, Հռիփսիմե, Գայանե, Մարգարիտ, Սոֆիա, Ագապի և այլն:

Եկեղեցական տոների անունները դարձել են անձնանուններ: Այսպես՝ Ջատիկ, Հարություն, Համբարձում և այլն:

Քրիստոնյա ժողովուրդների սովորության համաձայն, նորածինները կոչվել են նաև իրենց ծննդյան օրը հիշատակվող սրբի կամ տերունական տոնի անուններով:

Ինչպես քրիստոնեությունից առաջ, այնպես էլ հետագա շրջաններում հայոց անձնանունների մեջ քաղաքական և մշակութային ազդեցությունների, սոցիալական փոխհարաբերությունների հետևանքով, մուտք են գործել նաև հարևան ազգերի անձնանունները: Օրինակ՝

Վազգեն, Շավարշ, Անուշ (պենդերենից).
Վահրիճ, Վաղարշ, Ներսես (պաղավերենից).

Աբգար, Եղիշե, Մարթա (ասորերենից).

Բաֆֆի, Սեդա, Ջարիֆ (արաբերենից) .
Ասլան, Թուրֆանտա, Շաքե (սելջուկ-թա-
թարերենից) .

Վիկտոր, Վիկտորյա, Վիգեն (լատիներե-
նից) .

Էծեն, Էդուարդ, Համլետ (եվրոպական լե-
զուներից) .

Վլադիմիր, Սլավիկ, Լիդա, Կիմա, Նադեժ-
դա (ռուսերենից) :

Ռուսական անձնանունները 18-րդ դարից
լայն տարածում էին գտել Ռուսաստանում
ապրող հայերի մեջ, որոնք սովորություն
ունեին իրենց անունները թարգմանել ռու-
սերենով, երբեմն ճիշտ, երբեմն էլ ոչ ճիշտ
կերպով, և ինչպես Հր. Աճառյանն է ասում
«Այս «արվեստի» մեջ նշանավոր են հատ-
կապես Նոր-Նախիջևանի հայերը»¹ :

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից
հետո ռուսական անունները ավելի լայն
տարածում գտան հայոց մեջ: Պատերազմից
վերապրած հայ մարտիկները, վերադառնա-
լով հայրենիք, իրենց զոհված ռուս ընկերնե-
րի անուններն անմահացնելու համար իրենց
նորածիններին կոչում էին իրենց ռազմական
ընկերների անուններով:

Օգտվելով մեծահռչակ գիտնական ակա-
դեմիկոս Հր. Աճառյանի հնգահատոր «Հայ
անձնանունների բառարան» աշխատություն-
ներից և մի շարք այլ գրքերից ու անվանացան-
կերից՝ աշխատել ենք դուրս բերել հայոց
լեզվից ծագում առած արական և իգական
անունների երկու ցանկեր, որոնք ներկայիս
շատ թե քիչ գործածության մեջ են:

Մեր նպատակից դուրս է տալ փոխառյալ
այն անձնանունների ցանկերը, որոնք հայոց
մեջ մուտք են գործել օտար ազգերից՝ ան-
կախ դրանց հայաշունչ լինելուց, պատմա-
կան ու նվիրական լինելուց: Այդպիսի ան-
ձնանունների թիվը շատ մեծ է:

Սույն բառացանկը տրվում է հին ուղղա-
գրությամբ՝ հարապատ մնալու համար Հր.
Աճառյանի կազմած «Հայոց անձնանունների
բառարան» աշխատության ուղղագրությանը
և այբբենական կարգին:

Բառացանկը կազմված է երկու մասից՝
արական և իգական անուններից: Անվան
ոտիդ ձևերը տրված են շեղ տառերով, իսկ
գծիկների մեջ տրված են անձնանվան բա-
ցատրությունները, ապա փաղաքական, կըր-
ճատ կամ բարբառային ձևերը:

ԱՐԱՎԱՆ

Ազատ—ազատ բառից—:

Ազնաուր—հսկայ, դիւցապն—, Ազնաուր,
Ազնուր:

Աղան—ազնուական, իշխան—:

Անդրանիկ—մեծ, երեց, աւագ—, Անդրիկ:

Առաքել—ուղարկել, առաքեալ ձևից—:

Առնակ—այր, քաջ, տղամարդ—:

Ասողիկ—ասող—:

Ասպետ—ձիաւոր իշխան—:

Աստուածատուր—Աստուծոյ տուածը—, Ասա-
տուր, Ասուատուր, Ասօ, Ծատուր, Տատուր:

Արթուն—չքնաղ, զգաստ, ուշադիր—:

Արշալոյս—այգաբաց, լուսաբաց—, Աշիկ:

Աւագ—երեց, անդրանիկ, մեծ—, Աւագիկ:

Աւետիս—բարի լուր—:

Աւետիք—բարի լուր—, Աւետ, Աւօ:

Բաթիկ—բաղ բառից—:

Բարունակ—ճիւղ, ուտ—:

Գալուստ—Հոգեգալուստ օտն—:

Գառնիկ—զառն բառի փաղաքջական է:

Գիսակ—վարս, մաւերի հիւս—:

Գիւտ—գտնուած—, Գիւտիկ:

Գնէլ—գնուած—:

Գոռ—հայարտ—, Գոռակ:

Դերենիկ—վանքի սան—:

Եզնիկ—եզն բառի փաղաքջականն է—:

Երկաթ—կարծր թուխ—մոխրագոյն մետաղ:

Զատիկ—պասեք, Քրիստոսի յարութեան
օտն—:

Զարմայր—զարմանալի այր՝ տղամարդ—:

Զգօն—զգօն, արթուն, ուշիմ—:

Զօրայր—զօրաւոր տղամարդ—, Զօրիկ:

Ընձակ—ինձ կենդանին—:

Թագաւոր—թագաւոր բառից—:

Թաթիկ—թաթ—:

Թաթուլ—թաթ—:

Թռռնիկ—թռռն բառից—:

Ժիրայր—ժիր այր՝ տղամարդ—:

Իշխան—իշխող, տիրող, պետ—:

Լեռնիկ—լեռն բառից—:

Լուսեղէն—լոյս + եղէն—:

Լորիկ—թոչունի անուն—:

Խաժակ—կապտականաչ աչք—:

Խաչատուր—խաչի տուածը—, Խաչիկ, Խա-
չուկ, Խաչօ, Խաչքօ:

Խաչերես—խաչ + երես—:

Խնդիր—առաջադրանք—:

Խոստիկ—ուխտաւոր—:

Ծառուկ—ծառ բառից—:

Ծերուն—ծերունի բառից—:

Ծովակ—ծովաչեայ, կապուտաչեայ—:

Կայծակ—կայծ բառից—:

Կապուտիկ—Աստծուն տրուած մակդիր, երկ-
նային—:

¹ Հայոց անձնանունների բառարան, Հատոր Ե,
Երևան, 1962, էջ 353:

Կարապետ—առաջընթաց—, Կարապետիկ,
Կարապիս, Կարօ, Կրպօ:
Կորիւն—առիւծի ձագ—:
Կորիճ—հերոս, քաջամարտիկ—:
Հապարապետ—հապար պիւնդրների պետ—:
Համբարձում—Համբարձման տօնի անու-
նից—, Համբօ, Համբիկ:
Հայկապ—Հայկի ցեղից—:
Հայկակ—Հայկ (Orion համաստեղության
անունն է) + ալ փաղաքջական մասնի-
կով—:
Հայկասեր—Հայկի սերնդից—:
Հարապետ—կաթողիկոս—, Հայրիկ, Հայրօ:
Հարապատ—հարապատ բառից—:
Հովիկ—մեղմ քամի—:
Հրանդ—հուր, կրակ բառից—:
Հրաշեայ—հուր + աշք—: Հրաշ, Հրաշիկ:
Չագիկ—ձագ բառից + իկ փաղաքջական մաս-
նիկով—:
Չօնիկ—ձօն (նուէր) բառից + իկ փաղաքջա-
կան մասնիկով—:
Ճնճղուկ—թռչնանուն—:
Մակասար—ուսուցիչ—:
Մանկաւագ—ուսուցիչ—:
Մանուկ—մանուկ բառից—:
Մասիս—մեծ գագաթ—:
Մարգար—մարգարէ բառից—:
Մարտիկ—կռուող—:
Մեխակ—ծաղկանուն—:
Մխիթար—մխիթարանք, սփոփանք—, Միսօ,
Խիթար:
Մկրտիչ—մկրտող—, Մկր, Մկօ, Միկիչ,
Մուկուչ:
Մկրտում—մկրտութիւն բառից—:
Մնացական—մնալ բառից (մնացակա՛ն լինի,
երկար կեանք ունենայ) —, Մացակ, Մնաց:
Մոմիկ—մոմ բառից—:
Յարութիւն—Յարութիւն կամ Չատիկ տօնի
անունից—, Արթին, Արութին, Յարութ,
Արթաքի, Արթօ:
Յուսիկ—յոյս բառից—:
Նահրի—մեր երկրի նախապատմական ա-
նունն է—:
Նահապետ—տոհմապետ, ցեղապետ, ծերու-
նապարդ այր—:
Նարեկ—տեղանուն—:
Նաւասարդ—ամսանուն—:
Նշան—խաչի նշան—:
Նորայր—նոր + այր (մարդ) —:
Նորապետ—նոր + պետ—:
Նորաւագ—նոր + աւագ—:
Նորիկ—նոր բառից + իկ փաղաքջական մաս-
նիկով—, Նորի, Նորին, Նորուկ:
Նուէր—նուէր, ընծայ, պարգև—:
Շանթ—շանթ բառից—:
Շերամ—մետաքսի որդը—:
Շիրակ—տեղանուն—:

Շնորիք—շնորիք բառից—:
Ոսկան—ոսկի բառից—, Ոսկեակ:
Ոսկի—ազնիւ, թանկարժէք մետաղ—:
Ոստանիկ—արքայական տոհմից սերուած,
մեծ քաղաքի՝ ոստանի բնակիչ—:
Որդիք—որդիներ—:
Պատուական—պատուական (ընտիր, ազնիւ)
բառից—:
Պատրիկ—իշխանական աստիճան—:
Պարգև—պարգև, ընծայ—:
Պարէտ—վերակացու, հսկող—:
Պարթև—յաղթանդամ, հսկայ—:
Պարոյր—ջրջան, պտոյտ—:
Պերճ—պերճ, փառաւոր—:
Պսակ—պսակ բառից—:
Պստիկ—պստիկ, փոքր—:
Չաջուռ—նորածիլ բոյս—:
Չոչիկ—մեծ, մեծաւոր, աւագ—:
Ռազմիկ—մարտիկ, պիւնդր—:
Սասուն—տեղանուն—, Սասունիկ:
Սեպուհ—իշխանական տիտղոս—:
Սերովբէ—հրեշտակների մի դասախմբի ա-
նուն է—, Սերոբ:
Սևակ—սև + ալ—, Սևեկ, Սևի, Սևիկ, Սևուկ:
Սիրական—սիրական բառից—:
Սուր—թուր—:
Սօսոր և Սօսի—ծառատեսակ—:
Վահագն—դիցանուն—:
Վահան—պաշտպանական զէնք, ասպար—,
Վահանիկ:
Վանատուր—վանքի տուածը—:
Վարդգէս—վարդ + գէս (մալ) —:
Վարդերես—վարդ + երես—:
Վարուժան—արու թռչուն—:
Վրէժ—վրէժ բառից—:
Տիրայր—Տիրոջ մարդը—:
Տիրատուր—Տիրոջ տուածը—, Տատուր:
Տօնական—տօն բառից—, Տօնակ, Տօնիկ,
Տօնօ:
Տօնապետ—տօն + պետ—:
Տօնաւագ—տօն + աւագ—:
Յոլակ—ցոլալ բառից—:
Ուխտանէս—ուխտ բառից, Ուխտիկ:
Փաղակ—կայծակի փայլատակումը—:
Քաջիկ—քաջ + իկ փաղաքջական ածանցով—:
Քերովբէ—հրեշտակների մի դասախմբի ա-
նուն է—, Քերոբ:

ԻԳԱԿԱՆ

Ազատուհի—ազատ + ուհի իգականակերտ
մասնիկով—:
Ազգանոյշ—ազգ + անոյշ—:
Ազնիւ—ընտիր, պատուական—:
Ալվարդ—ալ (կարմիր) + վարդ—:
Աղանիւ—թռչունի անուն—, Աղաւ, Աղանիկ:
Ալեանիկ—ալծեամ բառից—, Ալծիկ:

- Անգինէ—շատ թանկագին—, Անգին:
Անթառամ—անթառամ, անթարշամ, չթոռոմող—:
- Աստղիկ—աստղ բառից—:
Արեգնապան—արեգ (արև) + նապ (նապանք)—, Արեգ, Արեգնապ:
Արև—արև, արեգակ բառից—, Արևիկ:
Արևհաստ—արև + հատ (հատիկ)—:
Արծուիկ—արծիւ թռչնանունից—:
Արշաղոյս—արշալոյս, լուսաբաց բառից—, Արշո:
- Արուսեակ—մոլորակի անուն—, Արուս:
Արփիկ—արև—, Արփենիկ, Արփի, Արփիկ:
Բաւական—բաւական բառից—:
Բերկրուհի—բերկրանք բառից + ուհի մասնիկով—:
- Բիւրեղ—թանկագին քար, թափանցիկ վճիտ ապակի—:
- Բուրաստան—ծաղկանոց—:
Բրաբրոն—ծաղկանուն—:
Գարուն—գարուն բառից—, Գարունիկ:
Գեղանոյշ—գեղ (գեղեցկութիւն) + անոյշ—, Գեղուշ, Ղուշիկ:
- Գեղեցիկ—գեղեցիկ բառից—:
Գեղուհի—գեղեցկուհի—:
Գոհար—թանկագին, ապնիւ քար—, Գոհարիկ, Գոհարիկէ:
- Դալար—բուսնող, կանաչ, թարմ—:
Դեղձանիկ—թռչնանուն—:
Դշխուհի—թագուհի—:
Դոխիկ—աղանիկ—:
Եղնար—եղնիկ—:
Եղներ—եղնիկ—:
Երանեակ—երանի բառից—, Երանիկ:
Երանուհի—երանի բառից—, Երան:
Երջանիկ—երջանիկ, յաջողակ, անհոգ, բախտաւոր—, Երջիկ, Երջո:
- Չանապան—տեսակ-տեսակ—:
Չարդար—վարդարեկ բառից—, Չարդարիկ:
Չարմուհի—քրոջ կամ եղբոր աղջիկ—:
Չեփիւռ—մեղմ քամի—:
Չուարթ—վուարթ, աշխոյժ, կենսուրախ—:
Շնծայ—նուէր—:
Շնծանոյշ—Շնծակի իգականն է, որը առաջացել է ինձ կենդանու անունից—:
Թագուհի—թագաւորի, արքայի կին—:
Թանգ—մեծագին, արժէքաւոր—, Թանգիկ:
Թուխիկ—թուխ բառից + իկ փաղաքշական մասնիկով—:
- Թուխձամ—թուխ + ձամ (մալ) —:
Թռչնակ—թռչուն բառից—:
Ժամխաթուն—ժամի տիկին—:
Իմաստուհի—իմաստ բառից + ուհի իգականաւոր անունիցով—:
Իշխանուհի—իշխանի կին—:
Իսկուհի—տիրուհի, թագուհի, ղշխոյ—, Իսկուն, Սկուն:
- Իղաբեր—իւղ բերող—, Իղիկ:
Լեռնուհի—լեռնաբնակ, լեռնում ապրող (կին կամ աղջիկ) —:
- Լուսաբեր—լոյս բերող—:
Լուսածին—լոյսից ծնուած—:
Լուսանոյշ—լոյս + անոյշ—:
Լուսիկ—լոյս բառից + իկ փաղաքշական մասնիկով—:
- Լուսին—Երկրի արբանեակի անունը—:
Լուսինէ—լոյս արմատից—:
Լուսնթագ—մոլորակի անուն—:
Լուսնարդ—լոյս և վարդ բառերից—:
Խաչանոյշ—խաչ + անոյշ—:
Խաթուն—տիրուհի, տիկին, յարգելի՝ պատուաւոր կին—:
Խաչխաթուն—խաչ + խաթուն—:
Խոնարի—խոնարի (համեստ, հեպ) բառից—:
Խոնար—փոքր-ինչ շիւ, անոյշ հայեացքով—:
Ծաղիկ—ծաղիկ բառից—:
Ծաղկինէ—ծաղիկ բառից—:
Ծամուկի—ծամ (մալ) + ուկի—:
Ծխածան—ծիրանի գօտի, աղեղնակ—:
Ծովիկ—ծով + իկ փաղաքշական մասնիկով—:
Ծովինար—փայլակ—:
Կաքաւ—թռչնանուն—, Կաքաւիկ:
Համաափիւռ—ծաղկանուն (որ իր բոքմունքը սփռում է ամէն կողմ) —:
Համեստ—համեստ (խոնարի, հեպ) բառից—:
Հայաստան—մեր երկրի անունը—:
Հայկանոյշ—Հայկ + անոյշ (աղջիկ) —, Հայկուշ:
Հայկուհի—Հայկ + ուհի իգականակերտ մասնիկով—:
- Հեղնար—եգ եղնիկ—:
Հերիք—բաւական—:
Հերիքնապ—հերիք + նապ (հերիք ինչքան նապ եւ անուն) —:
- Հնապանդ—լսող, անսացող, հլու—:
Հուրիկ—հուր (կրակ) + իկ փաղաքշական մասնիկով—:
- Հրանոյշ—հուր + անոյշ—, Հրուշ:
Հրաչուհի—հուր + աչք + ուհի (կրակի նման վառվռուն աչքեր ունեցող) —:
Հրավարդ—հուր + վարդ (կրակի նման կարմիր վարդ) —:
Հրարփի—հուր + արփի (հրափայլ արև) —:
Չայնիկ—ձայն բառի փաղաքշականը—:
Չուիկ—ձու բառի փաղաքշականը—:
Մամախաթուն—մամա + խաթուն (պատուաւուն) —:
- Մայրանոյշ—մայր + անոյշ—:
Մանանայ—մանանայ (զապպէն) բառից—, Մանա, Մանայ, Մանան, Մանայ:
Մանիշակ—որ և Մանուշակ—ծաղկանուն—, Մանուշ:
Մարգարիտ—մարգարիտ բառից—, Մարգո:
Մարինէ—սաքուր բառից—:

- Մաքրուհի—մաքուր բառից + ուհի իզականա-
 կերտ մասնիկով—, Մաքրիկ, Մաքրուն,
 Մաքո:
 Յաղթուհի—յաղթ (մեծ, բարձր, հզոր) ար-
 մատից—:
 Յասմիկ—ծաղկանուն—:
 Նապելի—շնորհալի, սիրելի, չքնաղ,—Նապա-
 նի, Նապենի, Նապի, Նապիկ, Նապունկ,
 Նապունտ:
 Նաիրա որ և նաիրէ կամ նաիրուհի—Նաիրի
 անվան իզական ձևը—:
 Նախշուն—կարդարուն, գեղեցիկ, սիրուն—:
 Նաներ—նան (մայր, մայրիկ) բառի հոգնա-
 կին է—, Նանիկ, Նանուշ:
 Նարդուհի—նարդոս ծաղկանունից—:
 Նշանուհի—Նշան անունի իզական ձևը—:
 Նուէրիկ—նուէր բառից—:
 Նունուֆար—ծաղկանուն—:
 Նուշիկ—նուշ, բաղամ բառից—, Նուշօ:
 Շաղոսկի—շաղ + ոսկի—, Շաղիկ:
 Շամամ—պտղանուն—, Շամիկ:
 Շնորհիկ—շնորհ բառից—:
 Շողակաթ—շող կաթելը—, Շողեր, Շողի,
 Շողիկ:
 Շուշան—ծաղկանուն—, Շուշանիկ, Շուշիկ:
 Ոսկեհատ որ և ոսկի հատ—ոսկու հատիկ—:
 Ոսկի—ոսկի բառից—:
 Ովաննա—օրհներգութիւն—, Օսան, Օսիկ:
 Չաշխարհիկ—աշխարհում նմանը չգտնուած,
 գեղեցիկ—:
 Պայծառ—պայծառ, լուսաւոր, փայլուն—:
 Պարպիկ—պարպ (պարպասեր) աղջիկ—:
 Պերճուհի—Պերճ անունից + ուհի իզականա-
 կերտ մասնիկով—, Պերճիկ:
 Պսակուհի—պսակ բառից—:
 Ռեհան—ծաղկանուն—:
 Սէրիկ—սէր բառից—:
 Սիրանոյշ—Սէր + անոյշ—, Սիրան, Սիրուշ:
 Սիրարփի—սէր + արփի (արն) —:
 Սիրիկ—Սէրիկ անվան հին ձևը—:
 Սիրուն—Սիրուն, գեղեցիկ—, Սիրունիկ:
 Սիրվարդ—սէր + վարդ (սիրուց ծած վարդ) —:
 Սոնա որ և Սոնիա—բարձրահասակ, վայել-
 չազեղ,— Սոնիկ:
 Սուսամբար—ծաղկանուն—, Սուսամ, Սուսայ,
 Սուսօ:
 Սրբուհի—սուրբ բառից ուհի իզականակերտ
 մասնիկով—, Սուրբիկ, Սրբուն, Սրբօ:
 Սօսի—ծառի անուն—:
 Վարդեհատ—վարդ + հատ—:
 Վարդենի—վարդի թուփ—:
 Վարդիթեր—վարդի թերթ—:
 Վարդիշաղ—վարդի ցօղ—:
 Վարդուհի—վարդ բառից—, Վարդուկ, Վար-
 դուշ:
 Վարսենիկ—վարս (մալ) բառից—, Վարսիկ,
 Վարսօ:
 Վեհանոյշ—վեհ + անոյշ—, Վեհիկ:
 Տաթևիկ—տեղանուն—:
 Տիրուհի—տէր բառի իզական ձևը—, Տիրուն:
 Յօիւնէ—ցօղ բառից—:
 Յօիկ—ցօղ բառից—:
 Փաղուն—փայլ ունեցող—, Փայլիկ:
 Քնար—քնար՝ երաժշտական գործիքի անու-
 նից—, Քնարիկ:
 Քնքուշ—նուրբ, փափուկ, մեղմ, նազելի—:
 Օղեր—օղ բառի հոգնակին—:
 Օրիկ—օր բառի փաղաքական ձևը—:

